

Beste mensen,

Als men gelooft, zoekt men vooral rust, evenwicht, zekerheid, een vaste burcht, een rots waarop men kan bouwen en vertrouwen, stabiliteit. Iets wat vast staat, betrouwbaar is, waar je op kunt rekenen. Mijn schild ende betrouwe. Onrustig is mijn hart totdat het rust vindt bij U, o Heer. Veilig in Jezus' armen. Een verlangen naar de grazige weiden, vrede op aarde, een vast oriëntatiepunt. In de psalmen wordt Jeruzalem, Zion, de tempel bezongen als een vaste plek, waar je God kunt ontmoeten. De Sabbat is zo'n rustpunt.

Maar geloven lijkt meer op een tocht door een gevaarlijke wereld, te midden van onveiligheid en onrust, de storm op de levenszee. Het wordt wel wandelen met God genoemd. Geloven is vaak: bewegen, gaan. Abraham (toen nog Abram) kreeg de opdracht op weg te gaan, uit het land van zijn geboorte naar het land van belofte. Het volk Israël maakte een woestijnreis. De discipelen wandelden met Jezus. Paulus heeft veel zendingsreizen ondernomen. Jezus zegt van zichzelf dat Hij de Weg, de Waarheid en het Leven is. Geloven is een proces, een leerproces van vallen en opstaan, een ontwikkeling, een groei. Geloven is blijkbaar niet zo vredig, het is soms strijden. Leven in een veranderende wereld, met veel verwarring, waar je het spoor en de weg kunt kwijtraken.

Het valt niet altijd mee te midden van het chaotische leven je geloof te bewaren. Hoe kun je je geloof vasthouden onderweg? Waar haal je je zekerheid vandaan? Geloven is risicovol. Je wordt voortgejaagd.

Jezus heeft zijn leerlingen niet meegenomen naar de hemel. Hij heeft ze de wijde wereld ingestuurd. Wij mensen hebben een taak in deze wereld. Er staat wel geschreven: dat je wel in deze wereld bent, maar niet van deze wereld. Jezus heeft blijkbaar toch vertrouwen in Zijn discipelen, in Zijn gemeente, als Gods volk onderweg. De belofte van Gods Geest is gegeven, maar hoe kun je merken dat die er is. We zouden God en Jezus graag tastbaar waarneembaar in ons midden willen hebben. De gaven van de Geest zijn toegezegd, daarin kun je Gods aanwezigheid bespeuren, en vruchten van de Geest: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing (Galaten 5:22). De Geest van God wordt ook wel Trooster genoemd, die bijstaat in nood. In de gemeente kun je broeders en zusters ontmoeten die ook die weg willen gaan, maar welke gemeente is perfect, we blijven leren. We hebben in de Bijbel aan ons overgeleverd de oude verhalen van mensen die ooit met God en Jezus op weg zijn gegaan, uit dat oude boek kunnen we inspiratie opdoen voor onze tijd (Hebreeën 11). Geloven is vasthouden aan zekerheden te midden van onrust, niet ten ondergaan in paniek. In de Babylonische ballingschap is het volk Israël niet ten onder gegaan. Jezus is niet in het graf gebleven. Geloven is vertrouwen in opstanding. Vertrouwen hebben in Jezus' overwinning op de dood. Vertrouwen in God die niet uit is op jouw ondergang, God die niet jouw vijand is, God die zich met de mensen heeft verbonden. Geloven de moed om de uitdagingen van onze tijd tegemoet te gaan, op hoop van zegen. De gemeente kan blijven zingen: Als ge in nood gezeten, geen uitkomst ziet, wil dan nooit vergeten, God verlaat u niet.

Goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk